

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 (Ε)

¹ Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν. ¹ Καὶ ἦλθον στο ἀπέναντι μέρος τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν.

² καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, ² Ὄταν δε ὁ Ἰησοῦς ἐβγήκεν ἀπὸ τοῦ πλοίου, τὸν ἀπάντησε κάποιος ἄνθρωπος, ποὺ ἤρχετο ἀπὸ τὰ μνημεῖα, κυριευμένος ἀπὸ πνεῦμα ἀκάθαρτον.

³ ὃς τὴν κατοικίησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ οὔτε ἀλύσεσιν οὔδεις ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι, ³ Αὐτὸς τὸν τρόπον κατοικίας καὶ παραμονῆς εἶχε τὰ μνήματα καὶ κανεῖς δὲν ἠμποροῦσε οὔτε με σιδερένιες αλυσίδες νὰ τὸν κρατήσῃ δεμένον.

⁴ διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσι δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριῖσθαι, καὶ οὔδεις ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι· ⁴ Διότι πολλές φορές τὸν εἶχαν δέσει με δεσμὰ εἰς τὰ πόδια καὶ με σιδερένιες αλυσίδες εἰς τὰ χέρια καὶ αὐτὸς ἐσπαζε τὶς αλυσίδες καὶ συνέτριβε τὰ δεσμὰ καὶ κανεῖς δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ τὸν δαμάσῃ.

⁵ καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. ⁵ Καὶ συνεχῶς νύκτα καὶ ἡμέραν ἦτο εἰς τὰ μνήματα καὶ τὰ ὄρη, ἐφώναζε, κατέκοπτε καὶ κατεπλήγωνε τὸν εἰσὸν του με λίθους.

⁶ ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμε καὶ προσεκύνησεν αὐτὸν, ⁶ Ὄταν δε εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρῶν, ἔτρεξε πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ἐπροσκύνησε.

⁷ καὶ κράζας φωνῇ μεγάλῃ λέγει· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε ⁷ Καὶ ἀφοῦ ἐκραύγασε με μεγάλην φωνὴν εἶπε· ποία σχέσις ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ μεταξύ ἐμοῦ καὶ σου, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Σε

τὸν Θεόν, μή με εξορκίζω στο ὄνομα του Θεοῦ να μη βασανίσῃς. με βασανίσῃς”.

⁸ ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἔξελθε ⁸ Διότι ο Ἰησοῦς ἔλεγεν εἰς αὐτό· “το πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐβγα από τον ἀνθρώπου ἀνθρώπον αὐτόν”.

⁹ καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί ⁹ Καὶ ἠρώτησεν αὐτόν· ποῖον εἶναι το ὄνομά σοι; καὶ ἀπεκρίθη ὄνομά σου;” Καὶ ἐκεῖνο ἀπεκρίθη καὶ λέγων· Λεγεὼν ὄνομά μου, εἶπε· “λεγεὼν εἶναι το ὄνομά μου, διότι εἴμεθα πολλοὶ ἐδῶ μέσα”.

¹⁰ καὶ παρεκάλει αὐτόν ¹⁰ Καὶ παρακαλοῦσε τον Ἰησοῦν, με πολλὰ ἵνα μή ἀποστείλῃ πολλὰς παρακλήσεις, να μη τους αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας. διώξῃ ἔξω ἀπὸ την χώραν αὐτήν.

¹¹ ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη ¹¹ Εὐρίσκετο δε ἐκεῖ πλησίον στο ὄρος χοίρων μεγάλη ἐνα μεγάλο κοπάδι χοίρων, που βοσκομένη πρὸς τῷ ὄρει· ἔβοσκε.

¹² καὶ παρεκάλεσαν ¹² Καὶ παρεκάλεσαν αὐτόν ὅλοι οἱ αὐτόν πάντες οἱ δαίμονες δαίμονες καὶ εἶπαν· “στεῖλε μας να λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς μπούμε εἰς αὐτοὺς τους χοίρους;” εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν.

¹³ καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ¹³ Καὶ τοὺς ἐπέτρεψε ἀμέσως ο Ἰησοῦς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. καὶ καὶ ἀφοῦ ἐξήλθαν τα ἀκάθαρτα ἐξελθόντα τὰ πνεύματα πνεύματα, ἐμπήκαν στους χοίρους καὶ τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς ὅλο το κοπάδι ὡρμησε ἀσυγκράτητο τοὺς χοίρους· καὶ ἐπάνω στον κρημνόν καὶ ἔπεσε εἰς την ὠρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ θάλασσαν. ἦσαν δε περίπου δύο τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν χιλιάδες οἱ χοῖροι καὶ ἐπνίγοντο μέσα θάλασσαν. ἦσαν δὲ ὡς εἰς τὴν θάλασσαν. (Καὶ ἐτσι δισχίλιοι καὶ ἐπνίγοντο ἐν ἐτιμωρήθησαν οἱ Γεργεσηνοί, οἱ τῇ θαλάσῃ). οἱ οἱ ποῖοι ἔτρεφαν χοίρους, μολονότι το ἀπηγόρευε ο Μωσαϊκός νόμος).

¹⁴ καὶ οἱ βόσκοντες τοὺς ¹⁴ Καὶ οἱ χοιροβοσκοί (κυριευμένοι ἀπὸ θαυμασμόν καὶ τρόμον δια τα δύο χοίρους ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καταπληκτικὰ θαύματα, που εἶδαν) καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἔφυγαν καὶ ἀνήγγειλαν το γεγονός εἰς

ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστὶ τὸ γεγονός.

τὴν πόλιν καὶ εἰς ὅσους εὐρήκαν εἰς τὰ χωράφια· καὶ ἐβγήκαν οἱ κάτοικοι να ἰδοῦν, τι εἶναι αὐτὸ που συνέβη.

¹⁵ καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν.

¹⁵ Ἐρχονται πλησίον τοῦ Ἰησοῦ καὶ βλέπουν τὸν δαιμονιζόμενον να κάθεται ντυμένος καὶ με πλήρες το λογικόν του, αὐτὸν που εἶχε προηγουμένως τὸν λεγεῶνα των δαιμονίων. Καὶ ἐφοβήθησαν.

¹⁶ καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων.

¹⁶ Εκείνοι δε που εἶχαν ἰδεῖ τι συνέβη με τὸν δαιμονιζόμενον καὶ τοὺς χοίρους, τα διηγήθησαν εἰς αὐτούς.

¹⁷ καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν.

¹⁷ Ἐπειδὴ δε ἐφοβήθησαν καὶ δια τὰς ἄλλας παραβάστου Μωσαϊκοῦ νόμου, ἤρχισαν να παρακαλοῦν τὸν Ἰησοῦν να ἀναχωρήσῃ ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορά των.

¹⁸ καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾗ.

¹⁸ Ὄταν δε ὁ Ἰησοῦς ἀνέβαινε στο πλοῖον, τὸν παρακαλοῦσε ὁ τέως δαιμονισμένος να του ἐπιτρέψῃ να τὸν ἀκολουθήσῃ καὶ να μένῃ μαζί του.

¹⁹ καὶ οὐκ ἀφήκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοὶ ὁ Κύριος πεποίηκε καὶ ἠλέησέ σε.

¹⁹ Ὁ Ἰησοῦς ὁμως δεν τὸν ἀφήκεν, ἀλλὰ του εἶπε· “πῆγαινε στο σπίτι σου πρὸς τοὺς δικού σου καὶ να διηγηθῆς ὅσα ὁ Κύριος σου ἔκαμε καὶ πόσο σε ἠλέησε”.

²⁰ καὶ ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

²⁰ Καὶ πράγματι ἐκεῖνος ἐπέστρεψε καὶ ἤρχισε να κηρύσσει πρὸς τὰς δέκα ἐλληνικάς πόλεις, που εὐρίσκοντο ἀνατολικά του Ἰορδάνου, ὅσα ὁ Ἰησοῦς ἔκαμεν εἰς αὐτόν· καὶ ὅλοι

εθαύμαζαν. (Ευεργετημένοι πνευματικός και υλικός από τον Κυριον έχομεν καθήκον να διηγούμεθα εις όλους τα μεγαλεία του).

²¹ Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.

²¹ Και όταν πάλιν επέρασε ο Ιησούς με το πλοῖον στο απέναντι μέρος συνεκεντρώθη πλήθος πολύ κοντά του. Ἦτο δε πλησίον εις την θάλασσαν.

²² Καὶ ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ

²² Και ἔρχεται ἐκεῖ ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχισυναγῶγους, ὀνόματι Ἰάειρος, ὁ οἷος ὅταν τον εἶδεν, ἔπεσε γονατιστός εμπρός εις τα πόδια του

²³ καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλὰ, λέγων ὅτι Τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῆ καὶ ζήσεται.

²³ και τον παρακαλοῦσε με πολλές και θερμὰς παρακλήσεις και ἔλεγε, ὅτι “ἡ μικρά μου κόρη εὐρίσκεται εις τα πρόθυρα του θανάτου. Σε παρακαλώ λοιπὸν να ἐλθῆς στο σπίτι, να βάλῃς ἐπάνω της τὰς χεῖρας, δια να σωθῆ και ζήσῃ”.

²⁴ καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

²⁴ Και ανεχώρησε μαζί του. Λαός δε πολὺς τον ἀκολουθοῦσε και οἱ ἄνθρωποι τον ἐστρύμωναν.

²⁵ Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα,

²⁵ Και μια γυναίκα, ἡ οἷα ἐπασχεν ἐπὶ δώδεκα ἔτη ἀπὸ αἱμορραγίαν

²⁶ καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ

²⁶ και εἶχε ταλαιπωρηθῆ πολύ ἀπὸ πολλοὺς ἰατροὺς, εἶχε δε ἐξοδεῦσει ὅλα τα υπάρχοντά της, χωρὶς να ἴδῃ καμμίαν ὠφέλειαν, ἀλλὰ ἐλθῆ στο χειρότερον,

μαλλον εις το χειρον
ελθουσα,

²⁷ ακουσασα περι του
Ιησου, ελθουσα εν τω
οχλω οπισθεν ηψατο του
ιματιου αυτου.

²⁸ ελεγεν γαρ εν εαυτη οτι
Εαν αψωμαι καν των
ιματιων αυτου,
σωθησομαι.

²⁹ και ευθεως εξηρανθη η
πηγη του αιματος αυτης,
και εγνω τω σωματι οτι
ιαται απο της μαστιγος.

³⁰ και ευθεως ο Ιησους
επιγνους εν εαυτω την εξ
αυτου δυναμιν
εξελθουσαν, επιστραφεις
εν τω οχλω ελεγε· Τις μου
ηψατο των ιματιων;

³¹ και ελεγον αυτω οι
μαθηται αυτου· Βλεπεις
τον οχλον συνθλιβοντα
σε, και λεγεις· τις μου
ηψατο;

³² και περιεβλεπετο ιδειν
την τουτο ποιησασαν.

³³ η δε γυνη φοβηθεισα
και τρεμουσα, ειδυια ο
γεγονεν επ' αυτη, ηλθε
και προσεπεσεν αυτω και
ειπεν αυτω πασαν την
αληθειαν.

²⁷ όταν ήκουσε δια τα θαύματα που
έκανε ο Ιησούς, ανεμίχθη με το
πλήθος, ήλθε πίσω από τον Ιησούν και
ήγγισε το ένδυμά του.

²⁸ Διότι έλεγε μέσα της, ότι “εάν και
μόνον εγγίσω τα ενδύματά του, θα
σωθώ”.

²⁹ Και αμέσως εξηράθηκε και έκλεισεν
η πηγή, από την οποία έτρεχε το αίμα
της, και αντελήφθη από την βελτίωσίν
που ήλθε στο σώμα της, ότι ιατρεύθη
από το βάσανον εκείνο.

³⁰ Και αμέσως ο Ιησούς αντελήφθη
πολύ καλά, ως παντογνώστης, την
δύναμιν που εβγήκεν από αυτόν και
στραφείς στο πλήθος έλεγε· “ποιός
ήγγισε τα ενδύματά μου;

³¹ Και έλεγον εις αυτόν οι μαθηταί του·
“βλέπστον όχλον να σε σπρώχνη από
όλα τα σημεία και ερωτάς ποιός σε
ήγγισε;”

³² Ο Ιησούς όμως περιέφερε γύρω το
βλέμμα του, δια να ίδη αυτήν, που είχε
κάμει αυτό.

³³ Η δε γυναίκα φοβισμένη και
τρεμουσα, επειδή είχε πλέον
αντιληφθή πολύ καλά την θεραπείαν,
που της είχε γίνει, ήλθε και έπεσεν εις
τα γόνατα εμπρός του και του είπεν
όλην την αλήθειαν.

³⁴ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· ³⁴ Εκείνος δε της εἶπε· “κόρη μου, η Θύγατερ, ἡ πίστις σου σε ἔχει σώσει· πήγαινε με εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου. πίστις σου σε ἔχει σώσει· πήγαινε με εἰς εἰρήνην εἰς την ψυχὴν σου και να εἰσαι για πάντα υγιῆς και απηλλαγμένη ἀπὸ την βασανιστικὴν ασθένειάν σου”.

³⁵ Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ³⁵ Ἐνὼ δε αὐτὸς ἀκόμη ωμιλοῦσε, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἐρχονται ἀπὸ το σπίτι του ἀρχισυναγώγου λέγοντες ἀρχισυναγώγου ἀνθρωποι λέγοντες ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις ὅτι “ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· διατί ενοχλεῖς ἀκόμη τον διδάσκαλον;” τὸν διδάσκαλον;

³⁶ ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως ³⁶ Ο δε Ἰησοῦς ἀμέσως, μόλις ἀκουσε ἀκούσας τὸν λόγον τα λόγια αὐτά, λέγει στον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγῶγῳ· “μη φοβεῖσαι, μόνο πίστευε”. Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.

³⁷ καὶ οὐκ ἀφήκεν αὐτῷ ³⁷ Καὶ δεν ἀφήκε κανένα να τον οὐδένα συνακολουθῆσαι ἀκολουθήση παρὰ μόνον τον Πέτρον εἰ μὴ Πέτρον καὶ καὶ τον Ἰάκωβον καὶ τον Ἰωάννην, τον Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, τον ἀδελφὸν του Ἰακώβου. τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

³⁸ καὶ ἔρχεται εἰς τὸν ³⁸ Καὶ ἔρχεται στο σπίτι του οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ ἀκούει θόρυβον ἀρχισυναγώγου, καὶ καὶ βλέπει πολλοὺς να κλαίουν και να θεωρεῖ θόρυβον, καὶ ολοφύρωνται πολὺ. κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά,

³⁹ καὶ εἰσελθὼν λέγει ³⁹ Καὶ εἰσελθὼν λέγει εἰς αὐτούς· αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε “διατί κάνετε τόσον θόρυβον με τας καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον κραυγὰς σας και διατί κλαίετε; Το οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ παιδί δεν ἀπέθανε, ἀλλὰ κοιμάται”. καθεύδει. καὶ κατεγέλων Καὶ ἐκεῖνοι τον περιγελοῦσαν. αὐτοῦ.

⁴⁰ ὁ δὲ ἐκβαλὼν πάντας ⁴⁰ Αὐτὸς ὁμως, ἀφοῦ ἐβγαλε ἐξω παραλαμβάνει τὸν ὅλους, ἐπήρε τον πατέρα του παιδιοῦ

πατέρα τοῦ παιδίου καὶ καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς τρεῖς μαθητάς,
τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. καὶ εἰσπορεύεται που ἦσαν μαζὴ του, καὶ ἐμπήκε ἐκεῖ,
ὅπου ἦτο ἐξηπλωμένο το παιδί.
ἀνακείμενον,

⁴¹ καὶ κρατήσας τῆς ⁴¹ Καὶ αφοῦ ἐπίασε τὸ χέρι τοῦ
χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει παιδιού, εἶπε πρὸς αὐτό· “ταλιθά
αὐτῆ· Ταλιθά, κοῦμι, ὃ κούμι”· πρᾶγμα τὸ οποίον
ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, ἐρμηνευόμενον σημαίνει· “τὸ
Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω κοράσιον, εἰς σε ἐγὼ ομιλῶ, σήκω”.
ἔγειρε.

⁴² καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ ⁴² Καὶ ἀμέσως τὸ κοράσιον ἐσηκώθη
κοράσιον καὶ περιεπάτει· καὶ ἐντελῶς υγιῆς περιπατούσε· διότι
ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἦτο δώδεκα ἐτῶν. Καὶ κατελήφθησαν
ἐξέστησαν ἐκστάσει ὅλοι ἀπὸ ἐκπληξιν καὶ μέγαν
μεγάλῃ. θαυμασμόν.

⁴³ καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ⁴³ Καὶ τοὺς εἶπε καὶ τοὺς ζαναεῖπε καὶ
πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνῶ τοὺς ἐδῶσε ἐντολήν με ἓνα τρόπον
τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι ἐντόνον, κανεῖς νὰ μὴ μάθη αὐτὸ τὸ
αὐτῆ φαγεῖν. θαύμα. Καὶ εἶπε νὰ τῆς δώσουν νὰ
φάγη. (Διὰ νὰ βεβαιωθοῦν ἔτσι ὅτι ἦτο
καὶ πλήρως υγιῆς ἡ κόρη των).